

POVINOSŤ AJ RADOST DĚCKA

Rodiče vedli děcka k práci už od holušky. V pěti lebo šesti rokách dostaly do ruky prut a šli pást' husy. Ogárek byl husákem a cérečka husačkú. Po dvou lebo třech rokách sa z husáka stal kravař a z husačky kravařka, včil moseli zasěj pást' krávy. A dyž bylo děckám 10 rokú, tož to mjéta cěrka vela práce aj v domajšku, gde pomáhala hospodynji vařit', pratať aj všelicos iného a ogara zasěj hospodář učil volky vodit' – býl z něho pohaněč. Děcka sbíraly aj maliny, jahody, hřiby, byliny, nosili drva na otop, sekali ich, pomáhaj sušit' seno, vázat' snopy, sbírat' klasy, česat' ovoce, kopat' zemňáky, sklízet' zelí, spravovat' náradí, drat' peří a tak dalėj. Nájvēc dobře sa ale děcka mjély, dyž mohly enem tak zpívat', říkat' si říkačky, skotačit' a hrat' hry, třebas Na barvy lebo Na kokša. Též sa enem tak na bidlo vyťahovali, vrhali kotrlce, lebo stavjali suché vrby. Gdyž chcéli hrat' s bolem, tož si vzali pucku z vlny namotanú, habáň z kravských chlupú, lebo kolomastriku z gumy a hráli třebas Na papunca lebo na Sviňu. Inú zábavú byla hra ve fazole, třebas Na lidušku, lebo všalijaké jazykolamy, též sa nasmíly, dyž mluvily převrácenú, ptačí řečú (pozpátku). V zimě sa bavily hrú se sněhem a sáňkováním.

(Bartoš, 1891; Šuleř, 1989)